

متن پرسش

سلام: تو جمعی از «خودت باش» سخن می‌گفتم بواسطه چهره مذهبی و حامی نظام بودن اعتراضی شد. گفتند «خودت خودت باش» برای مردم ما خیلی آشناست قبلا هم گفتند «دانشگاهی که دانشگاه نباشد دانشگاه نیست» خنده حضار فرا گرفت در جوابشون یه چیز نوشتم که شاید جالب باشه! گوینده: «دانشگاهی که دانشگاه نباشد دانشگاه نیست» خنده حضار □□□□□□ اما من که با خنده دیگران عادت خندیدن را چند وقت پیش ترک کرده‌ام! بودم فکر کردم!!! راست می‌گفت وقتی بچه بودم تو ادبیات نوشته بود «گاه» یعنی محل! دانش گاه = محل دانش می‌باید می بود اگر دانشگاهی که دانش گاه نباشد دانشگاه نیست! راست می‌گفت! دانشگاهها خیلی وقت بود که محل کسب دانش نبود، محل کسب هر چیزی بود جز دانش! من که با حضار نخندیده بودم! سخت گریه ام آمد ازین درد! تو برادر دردت نیآمد؟ من زود گریه ام می‌آد تو گریه نمی‌کنی نکن اما حداقل دردت را انکار نکن! ما باید گریه کنیم به حال خودمان که هنوز در ادبیات پنجم گیریم و از هرچی بیشتر نمی‌فهمیم بیشتر می‌خندیدم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! هرچه بیشتر نمی‌فهمیم، بیشتر می‌خندیم. زیرا زندگی را که راهی است گشوده به سوی توحید، گم کرده‌ایم وگرنه می‌توانیم خودمان باشیم و به گفته کی‌یرکگور: «خود باشید و خود شوید» نسبت به استعدادهایی که در خود دارید. موفق باشید